

saaledes at der derved kunde have en Fond, hvorved man kunde fyldestgøre et Formaal, som fra forskellige Sider er blevet bragt paa Bane i den senere Tid, nemlig at etablere en egentlig Folkeforsikring, omfattende hele Befolkningen. Det bliver jo imidlertid en Skønssag, hvorvidt man til dette Øjemed vil anvende just disse Penge eller andre Penge, naar en Gang et Forslag i denne Retning maatte være modent til at behandles af Lovgivningsmagten. Jeg vil imidlertid ikke anse det for rigtigt, om de Midler, der inddrages fra Statsanstalten, indgik i Statskassen paa den Maade, at de kun tjente til at forøge Kassebeholdningen og i Løbet af nogle Aar forsvandt. En Indtægt, der ad en saa ekstraordinær Vej tilflyder Finanserne, bør efter min Mening ikke forsvinde igennem de aarlige Statsudgifter. I Forbindelse med Inddragningen af disse 11 Millioner Kr. i Statskassen maa derfor ses det følgende paa Dagsordenen opførte Lovforslag om Oprettelsen af en Stats-Laanefond. Som man vil have bemærket, gaar dette Forslag ud paa at bevare de Penge, som her indflyde i Statskassen, i en særskilt Fond, hvortil desuden et betydeligt Beløb yderligere henlægges fra Statsaktiverne, saaledes at denne Fond skal have til Opgave at fyldestgøre visse humane og sociale Formaal gennem Udlaan, for hvilke der enten ved særlig Lov eller paa Finansloven er givet Hjemmel. Disse Midler ville saaledes vedblive at være til Statens Raadighed og ville, forøgede ved Renter og Renters Renter, forhaabentlig i Tidernes Løb kunne vokse til en saa stor Kapital, at den vil kunne tjene til at fyldestgøre selv betydelige Krav i Retning af sociale Formaalets Fremme.

Samtidig med, at det foreliggende Lovforslag bestemmer Inddragelsen af de 11 Mill. Kr. i Statskassen, er det fundet rigtigt tillige at fiksere Reglerne for Bonusuddelingen, hvilke hidtil kun have været givne for flere eller færre Perioder af 5 Aar ad Gangen. Den sidste Bonuslov gælder for 4 5-aarige Perioder og vil udløbe med Aaret 1910. Det er for Statsanstaltens rolige og trygge Arbejde ønskeligt, at Reglerne for Bonusuddeling fastnes saaledes, at det for Interessenterne vil blive fremtidig ikke blot en begrundet Forventning, men et lovhjemlet Krav, at der vil tilflyde dem Bonus i et saadant Omfang, som Anstaltens Virksomhed passende tillader det. De Regler for fremtidig Bonusuddeling, der i nærværende Lovforslag ere opstillede, afvige noget fra de Regler, der

findes i de ældre Bonuslove. Ændringerne ere skete i Overensstemmelse med de Erfaringer, der i de forløbne Aar ere indhøstede. Statsanstaltens Virksomhed vil altsaa til Trods for den betydelige Udbetaling ikke paa nogen Maade lide Skaar. Tværtimod vil Anstalten snarere i Fremtiden kunne arbejde mere trygt, idet med denne Lovs Vedtagelse det Krav, som Staten har paa Anstalten i Henhold til Loven af 1870, erklæres for at være fyldestgjort. Jeg skal i Henhold til det saaledes fremførte tillade mig at anbefale dette Lovforslag til Tingets Velvillie.

P. G. C. Jensen: Det første Afsnit af det foreliggende Lovforslag gaar, saaledes som den højtærede Minister bemærkede, ud paa at bestemme, at der af Statsanstaltens Overskud skal inddrages i Finanserne et Beløb af 11 Mill. Kr. Med Hensyn til selve Beløbet skal jeg blot gøre den Bemærkning, at Lovgivningsmagten sikkert kan gaa ud fra, at det ikke er for højt. Man kan være ganske vis paa, at Anstalten nok kan undvære det, og den Sikkerhed, paa hvilken man i saa Henseende kan bygge, er den, at Anstalten i sin Bestyrelse har saa udmærkede og dygtige Mænd, der baade som Matematikere og som Forsikringsteknikere staa paa Højde med deres Videnskab, og som endvidere udmærke sig ved, at de i en ganske overordentlig Grad forstaa at varetage Anstaltens Interesser, saaledes at de altid sørge for, at den er paa den sikre Side. Man kan altsaa være ganske vis paa, at naar Anstalten har regnet ud, at den kan undvære disse 11 Millioner, kan man trygt tage dem uden at behøve at frygte for, at man tager for meget, der er endda tilstrækkeligt tilbage til at dække de Forpligtelser, der paahvile Anstalten, og til at forebygge, at Statskassen nogen Sinde skal komme til at indfri sin Selvskyldnerkaution for denne. Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om Hjemmelen til at indtage Beløbet, er jeg ganske enig med den højtærede Minister i, at en saadan Hjemmel utvetydig haves i Loven af 18. Juni 1870 § 21. Derom kan der efter min Mening overhovedet ikke disputeres. Naar Anstalten beholder et Beløb, der er tilstrækkeligt til at sikre Opfyldelsen af dens Forpligtelser, i Forbindelse med en passende Reservefond, tilkommer Overskuddet i øvrigt Statskassen og ingen anden. Noget andet er det naturligvis, om Øjeblikket er betimeligt, om man netop nu bør inddrage dette Beløb, det kunde jo være, at der kom